

Је ли било скупа у Триполију?

Пише: Слободан Јовановић
недеља, 03 јул 2011 20:21

Ретки су људи попут Алекса Џонса, америчког новинара који има потпуно објективан став када је реч о наметању “демократије” силом „непослушним” земљама широм света. Поменути новинар у својој радио емисији [1], чини се једини, имао је храбрости и части да објективно пренесе слику која је обележила 1. јул 2011. у либијској престоници Триполи – коју су, иначе, медији на Западу готово у потпуности игнорисали. Наравно, реч је о скупу подршке либијском лидеру Моамеру Гадафију који је окупио најмање милион његових присталица. [2]

Либијска државна телевизија известила је да се у петак у Триполију окупио до сада највећи број присталица либијског вође Моамера Гадафија, који су као симбол јединства и подршке развили заставу Либије дугу преко два километара. Толико о томе да либијски лидер нема подршку народа своје земље. Оволики број окупљених довољно сведочи о томе колику подршку заправо либијски лидер ужива у сопственом народу, али далеко је значајније да ће НАТО, на челу са званичном политиком администрације председника Обаме, тешко успети да оствари свој примарни циљ – збацивање Гадафија с власти или његово убиство и постављање марионетске владе сачињене од тзв. побуњеника, који на фронту не могу да остваре значајније успехе упркос даноноћним НАТО бомбардовањима либијских регуларних снага и помоћи коју им пружају оперативци ЦИА и британског САС-а на терену. [3]

У читаву крваву игру око Либије највише се уплео несрећни Саркози који покушава да докаже да је већи побуњеник од самих либијских побуњеника. Француска је признала да је упућивала оружје побуњеницима, и то ван свих овлашћења УН, чему су се Русија и Кина оштро успротивиле [4]. Осим тога, Саркози је недавно нападнут на југу Француске [5]

што довољно говори колику подршку међу обичним грађанима Француске ужива његова кампања против Моамера Гадафија, која је готово постала вид личног сукоба и нека врста

вендете

против либијског лидера. Нажалост, крвава кампања НАТО-а и Америке сваким даном односи све више цивилних жртава, што само још више може ујединити либијски народ у заједничкој борби против НАТО-а и његове пешадије, на терену оличене у побуњеничким снагама.

